

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7So/57/2015
Identifikačné číslo spisu:	7014201224
Dátum vydania rozhodnutia:	24.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7014201224.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: U.. W.. B. P., nar. XX. S. XXXX, bytom v D., Z.. XXX/X, právne zastúpenej JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom Košiciach, Štúrova č. 20, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8, v konaní o starobný dôchodok, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 29. apríla 2015, č. k. 7Sd/68/2014-25, o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29. apríla 2015, č. k. 7Sd/68/2014-25, v časti náhrady trov konania m e n í tak, že žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 29. apríla 2015, č. k. 7Sd/68/2014-25, podľa § 250o Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zastavil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne z 28. augusta 2014, číslo XXX XXX XXXX X.

O trovách konania rozhodol tak, že odporkyňu zaviazal nahradiť navrhovateľke trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 167,78 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľky, v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Krajský súd mal za preukázané, že starobný dôchodok navrhovateľky bol zvýšený na základe dodatočného zhodnotenia obdobia zamestnania a hrubých zárobkov za obdobie od 15. januára 1985 do 31. decembra 1985 u zamestnávateľa B. D., namietaného v opravnom prostriedku, čím teda odporkyňa opravnému prostriedku v plnom rozsahu vyhověla.

Z uvedeného dôvodu priznal navrhovateľke náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia v súlade vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Konkrétne krajský súd navrhovateľke priznal náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby: 1/ prevzatie a príprava zastupovania - 61,87 eur + režijný paušál - 8,04 eur, 2/ podanie návrhu na začatie konania - 61,87 eur + režijný paušál - 8,04 eur, to všetko zvýšené o 20 % DPH. Celkovo krajský súd navrhovateľke priznal náhradu trov konania (pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia) v sume 167,78 eur.

Uznesenie krajského súdu v časti výroku o náhrade trov konania napadla odvolaním odporkyňa. Uviedla, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané na základe žiadosti navrhovateľky o starobný dôchodok z 15. júla 2014, v ktorej navrhovateľka v časti sporného obdobia od 15. januára 1985 do 14. septembra 1985 označila, že bola nezamestnaná, neevidovaná. Navrhovateľka až v priebehu konania o opravnom prostriedku, teda po vydaní napadnutého rozhodnutia, predložila mzdové listy za obdobie od 15. januára 1985 do 14. septembra 1985, kedy pracovala u zamestnávateľa B. D.. Preto k vydaniu nového rozhodnutia nedošlo z dôvodu správania sa odporkyne, ale až na základe dodatočne predložených mzdových listov. Poukázala na to, že k zmene napadnutého rozhodnutia došlo až na základe zmeny skutkového stavu preukázanej dodatočne predloženými mzdovými listami, čo odporkyňa nijako nemohla ovplyvniť a nie z dôvodu vydania nezákonného rozhodnutia, ktoré bolo potrebné pre nezákonnosť zmeniť. Záverom odporkyňa poukázala na to, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre uloženie povinnosti na úhradu trov odporkyňou podľa § 146 ods. 2 veta druhá OSP a navrhla, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu zmenil tak, že odporkyňa nie je povinná nahradiť navrhovateľke trovy konania vo výške 167,78 eur.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že konanie bolo zastavené naplnením hypotézy § 250o OSP, teda vydaním nového rozhodnutia, ktorým bolo návrhu celkom vyhovené. Poukázala na to, že navrhovateľke nemôže byť na ujmu, že až nové skutočnosti, ktoré sa objavili počas konania ovplyvnili konanie odporkyne, teda vydanie nového rozhodnutia, ktorým návrhu navrhovateľky bolo vyhovené, a na základe tohto bolo konanie zastavené, pretože bez ohľadu na to, či uvedené okolnosti vznikli tým, že odporkyňa nemá dôsledne a dôkladne vedenú evidenciu odpracovanej doby navrhovateľky, alebo bola zanedbaná povinnosť predchádzajúceho zamestnávateľa navrhovateľky z roku 1985, išlo o skutočnosti, ktoré navrhovateľka nemohla nijakým spôsobom ovplyvniť.

Vzhľadom na uvedené, navrhovateľka navrhla, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu v napadnutej časti potvrdil. Zároveň si uplatnila a vyčíslila trovy odvolacieho konania vo výške 87,52 eur za jeden úkon právnej služby - podanie vyjadrenia k odvolaniu odporkyne (64,54 + 8,39 + 20 % DPH).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP s použitím § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti z dôvodu a v rozsahu uvedenom v odvolaní odporkyne (§ 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne je potrebné vyhovieť.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že rozhodnutím z 28. augusta 2014, číslo XXX XXX XXXX X odporkyňa podľa § 65 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) priznala navrhovateľke od 19. marca 2014 starobný dôchodok v sume 285,40 eur.

Na základe opravného prostriedku navrhovateľky a po dodatočnom predložení mzdových listov za obdobie od 15. januára 1985 do 31. decembra 1985 u zamestnávateľa B. D., odporkyňa rozhodnutím z 26. novembra 2014, číslo XXX XXX XXXX X - I. zmenila napadnuté rozhodnutie z 28. augusta 2014 a postupom podľa § 65 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. navrhovateľke priznala od 19. marca 2014 starobný dôchodok v sume 295,00 eur mesačne.

Krajský súd následne uznesením z 29. apríla 2015, č. k. 7Sd/68/2014-25, podľa § 250o OSP zastavil konanie a odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 167,78 eur.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bolo práve vyššie uvedené uznesenie krajského súdu, a to čo do časti trov konania.

Podľa § 492 ods. 1 a 2 zákona č. 162/2015 Z. z. - Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

(2) Odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP, pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 173 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z., účastník konania spolupracuje s organizačnými zložkami Sociálnej poisťovne počas celého konania.

Podľa § 196 ods. 6 veta prvá zákona č. 461/2003 Z. z., účastník konania je povinný navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení.

Občiansky súdny poriadok v piatej časti (Správne súdnictvo) neobsahuje osobitnú úpravu náhrady trov konania v prípadoch, ak konanie bolo zastavené, a preto je potrebné aplikovať § 146 OSP v spojení s § 246c ods. 1 prvej vety OSP. V ustanovení § 146 ods. 2 OSP je obsiahnutá tzv. zásada zodpovednosti za zavinenie, ktorá je výnimkou a má aplikačnú prednosť pred všeobecnou úpravou náhrady trov konania v prípadoch zastavenia konania podľa § 146 ods. 1 písm. c/.

Pri posudzovaní trov konania v spojení s ustanovením § 146 ods. 2 veta prvá OSP je všeobecný súd povinný skúmať, či niektorý z účastníkov konania zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť. K zastaveniu konania môže dôjsť v dôsledku procesného zavinenia niektorého z účastníkov.

V prejednávanej veci podľa záveru najvyššieho súdu tieto podmienky splnené neboli.

Z obsahu pripojeného dávkového spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľka v žiadosti o priznanie starobného dôchodku spísanej dňa 15. júla 2014 v časti Prílohy č. 1 k žiadosti o dôchodok (Doba zamestnania, poistenia a iných činností ...) neuviedla žiadneho zamestnávateľa. Z predmetnej prílohy, ktorú navyše navrhovateľka vlastnoručne podpísala (rovnako ako aj samotnú žiadosť o starobný dôchodok) vyplýva, že navrhovateľka bola v dotknutom období (od 15. januára 1985 do 14. septembra 1985) nezamestnaná, neevidovaná. Dobu zamestnania u zamestnávateľa F. B. D. dokladovala až v dobe zamestnania od 15. septembra 1985 do 31. januára 1989.

Navrhovateľka fotokópie mzdových listov za dotknuté obdobie (od 15. januára 1985 do 14. septembra 1985) predložila až v priebehu konania o preskúmanie rozhodnutia odporkyne z 28. augusta 2014, číslo XXX XXX XXXX X, pričom odporkyňa ako sama uviedla, tieto mzdové listy nemala vo svojej evidencii.

Vzhľadom na uvedené okolnosti najvyšší súd dospel k záveru, že vydanie rozhodnutia z 26. novembra 2014 po dodatočnom preukázaní obdobia dôchodkového poistenia v dotknutom období 15. január 1985

- 14. september 1985 u zamestnávateľa F. nemožno považovať za okolnosť, pre ktorú by súd mohol zastavenie konania klásť za vinu odporkyni. Práve naopak, až dodatočné preukázanie ďalšej doby poistenia viedlo najvyšší súd k záveru, že zastavenie konania z dôvodu vydania nového rozhodnutia svojím predchádzajúcim nekonaním v skutočnosti zavinila navrhovateľka, keď v žiadosti o starobný dôchodok neuviedla všetky údaje potrebné pre riadne zohľadnenie dôb poistenia na účely výpočtu výšky starobného dôchodku.

Účastník konania je povinný spolupracovať s organizačnými zložkami Sociálnej poisťovne počas celého konania. Rovnako je povinný navrhovať dôkazy na podporu svojich tvrdení (§ 173 ods. 2 v spojení s § 196 ods. 6 zákona č. 461/2003 Z. z.)

Za takýchto skutkových okolností nemožno preto mať za to, že zastavenie konania zavinila odporkyňa.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd dospel k záveru, že o náhrade trov konania bolo treba rozhodnúť podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP, a preto uznesenie krajského súdu zmenil podľa § 220 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 492 ods. 1, 2 SSP tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 492 ods. 1, 2 SSP a navrhovateľke náhradu trov nepriznal, nakoľko táto nebola v predmetnom konaní úspešná. Odporkyňa na ich náhradu nárok nemá.

Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.